

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น
และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจาก
ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.
นายสฤกษ์พงษ์ เที้ยวทอง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร

รายงานผลการรับฟังความคิดเห็น และรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

ส่วนที่ ๑ ข้อมูลพื้นฐานของร่างพระราชบัญญัติ

๑. ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

☐ กฎหมายใหม่

☒ แก้ไขเพิ่มเติม

☐ ยกเลิก

๒. หลักการและเหตุผล

๒.๑ หลักการ แก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา เพื่อกำหนดความผิดฐานกระทำชำเราของพระภิกษุในพระพุทธศาสนา (เพิ่มมาตรา ๒๐๖/๑)

๒.๒ เหตุผล เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการกระทำชำเราของพระภิกษุในพระพุทธศาสนามีปรากฏเพิ่มขึ้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่พระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน และส่งผลกระทบต่อความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้บัญญัติความผิดในกรณีที่พระภิกษุประมวลกฎหมาย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๓. ผู้เสนอร่างพระราชบัญญัติ

☒ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร

☐ ประชาชนเข้าชื่อเสนอกฎหมาย

นายสุฤษฏ์พงษ์ เกี้ยวข้อง สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกับคณะ เป็นผู้เสนอ

ส่วนที่ ๒ การรับฟังความคิดเห็นและสรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๑. ข้อมูลประกอบการรับฟังความคิดเห็น

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรเสนอเพื่อเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา โดยเพิ่มมาตรา ๒๐๖/๑ ไว้ในลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา โดยกำหนดให้พระภิกษุในพระพุทธศาสนา รูปใดที่กระทำชำเราผู้อื่นหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำชำเรา และบุคคลที่กระทำชำเราพระภิกษุหรือยินยอมให้พระภิกษุกระทำชำเรา รวมถึงผู้เป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการกระทำชำเรากับพระภิกษุ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ ซึ่งมีลักษณะเป็นการมุ่งลงโทษแก่บุคคลซึ่งเป็นพระภิกษุที่ละเมิดการปฏิบัติหน้าที่หรือการครองตนตามหลักการของพระพุทธศาสนา

ฐานความผิดและองค์ประกอบความผิด

ร่างพระราชบัญญัติแก้ไขเพิ่มเติมประมวลกฎหมายอาญา (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (ร่างมาตรา ๒๐๖/๑) กำหนดฐานความผิดและองค์ประกอบความผิดไว้ดังนี้

๑. ความผิดฐานพระภิกษุกระทำชำเราหรือยินยอมให้ผู้อื่นกระทำชำเรา

มีองค์ประกอบความผิดคือ

- (๑) พระภิกษุในพระพุทธศาสนา
 - (๒) กระทำชำเรา
 - (๓) ผู้อื่น
- หรือ
- (๑) พระภิกษุในพระพุทธศาสนา
 - (๒) ยินยอม
 - (๓) ให้ผู้อื่นกระทำชำเรา

๒. ความผิดฐานกระทำชำเราหรือยินยอมให้พระภิกษุกระทำชำเรา

- (๑) ผู้ใด
 - (๒) กระทำชำเรา
 - (๓) พระภิกษุในพระพุทธศาสนา
- หรือ
- (๑) ผู้ใด
 - (๒) ยินยอม
 - (๓) ให้พระภิกษุในพระพุทธศาสนา

๓. ความผิดฐานเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการกระทำชำเรากับพระภิกษุ

๒. ผู้เกี่ยวข้องที่ได้รับหรืออาจได้รับผลกระทบจากร่างพระราชบัญญัติ

- ๑. สำนักงานพระพุทธศาสนา
- ๒. กรมการศาสนา
- ๓. ศาลยุดิธรรม
- ๔. พนักงานอัยการ
- ๕. พนักงานสอบสวน
- ๖. พระสงฆ์ในพระพุทธศาสนา
- ๗. ประชาชนทั่วไป

๓. ประเด็นการรับฟังความคิดเห็น

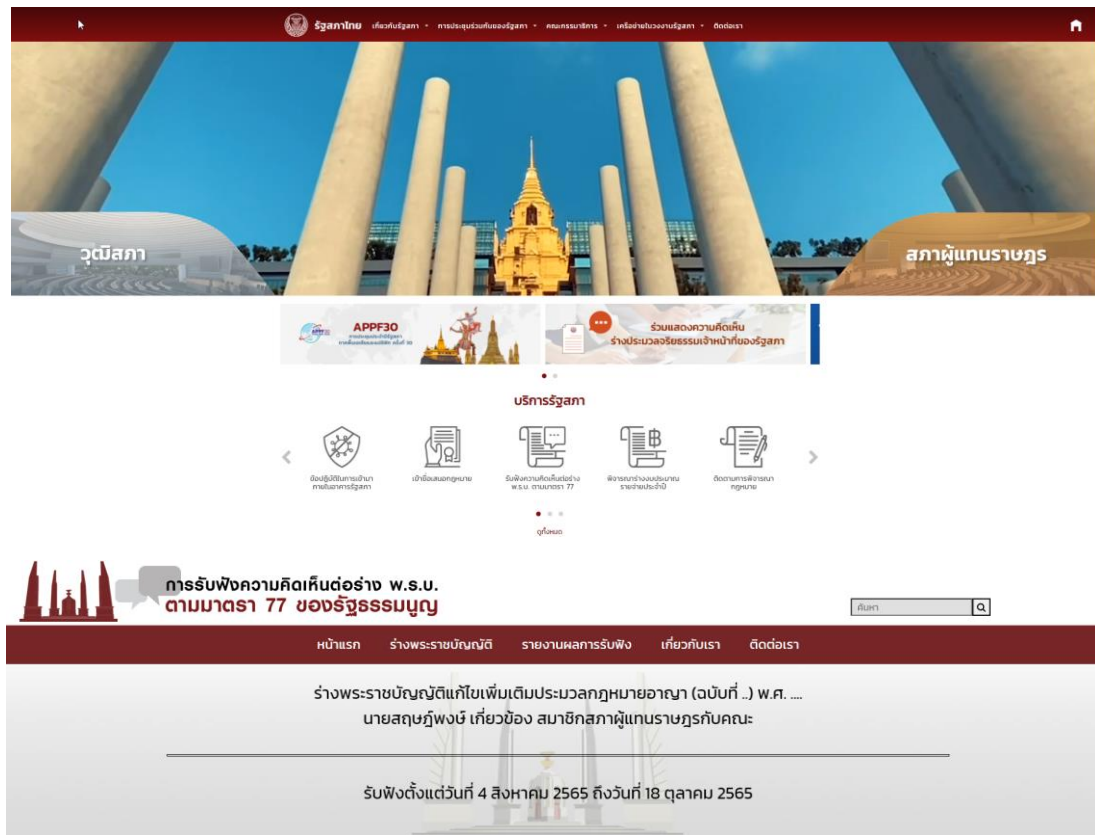
- ๑. สมควรกำหนดให้การกระทำชำเราของพระภิกษุสงฆ์หรือบุคคลที่กระทำชำเราพระภิกษุสงฆ์ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่
- ๒. สมควรกำหนดให้การเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการกระทำชำเรากับพระภิกษุ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่
- ๓. สมควรกำหนดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกระทำชำเราของพระภิกษุสงฆ์ ไว้ในลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา หรือไม่

๔. ระยะเวลาและวิธีการการรับฟังความคิดเห็น

- ๔.๑ ระยะเวลาในการรับฟังความคิดเห็น เปิดรับฟังตั้งแต่วันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๖๕ ถึง วันที่ ๔ สิงหาคม ๒๕๖๕ รวมระยะเวลา ๓๐ วัน

๔.๒ วิธีการรับฟังความคิดเห็น

(๑) ผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา www.parliament.go.th

(๒) ส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง ประกอบด้วย

๑. สำนักงานพระพุทธศาสนาแห่งชาติ
๒. กรมการศาสนา
๓. สำนักงานศาลยุติธรรม
๔. สำนักงานอัยการสูงสุด
๕. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕. สรุปผลการรับฟังความคิดเห็น

๕.๑ ข้อมูลทั่วไปผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น

จากระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา <https://www.parliament.go.th/section77> มีผู้เข้าเยี่ยมชมหน้าการรับฟังความคิดเห็นร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ จำนวน ๔๒๕ คน โดยมีผู้ร่วมแสดงความคิดเห็น จำนวน ๒ คน ซึ่งแบ่งเป็นเพศทั้ง ๒ ราย และมีอายุอยู่ในช่วงยี่สิบปีหรือต่ำกว่า โดยทั้งสองคนยังเป็นนักเรียนนักศึกษา ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมศึกษา/ปวช./ปวส. จำนวน ๑ คน และระดับปริญญาตรี จำนวน ๑ คน และมีความเกี่ยวข้องกับร่างพระราชบัญญัติในฐานะประชาชนทั้งสองคน

จากการส่งประเด็นไปรับฟังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง และมีหน่วยงานที่ร่วมแสดงความคิดเห็น ประกอบด้วย

๑. กรมการศาสนา
๒. สำนักงานศาลยุติธรรม

๓. สำนักงานอัยการสูงสุด

๔. สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

๕.๒ ผลการรับฟัง

ผลการรับฟังผ่านระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา และผลการรับฟังจากการส่งประเด็นไปยังผู้ที่เกี่ยวข้องโดยตรง สรุปผลการรับฟังรายประเด็น ดังนี้

๑. สมควรกำหนดให้การกระทำชำเราของพระภิกษุสงฆ์หรือบุคคลที่กระทำชำเราพระภิกษุสงฆ์ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
สมควรกำหนดให้การกระทำชำเราของพระภิกษุสงฆ์หรือบุคคลที่กระทำชำเราพระภิกษุสงฆ์ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา เพื่อป้องกันมิให้มีการบ่อนทำลายพระพุทธศาสนา เพราะปัจจุบันมีเพียงการลงโทษทางพระวินัย และควรกำหนดให้ครอบคลุมถึงสามเณรด้วย (สำนักงานศาลยุติธรรม)	ประเทศไทยเป็นรัฐฆราวาส โดยแยกเรื่องทางโลกกับทางศาสนาออกจากกัน การบัญญัติสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการผิดพระธรรมวินัยเป็นความผิดอาญาจะทำให้หลักการรัฐฆราวาสผิดแปลกไปอาจส่งผลให้ประเทศไทยมีความคล้ายหรือใกล้เคียงกับรัฐที่ปกครองโดยศาสนา (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา) ประมวลกฎหมายอาญามีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งมีสภาพบังคับกับบุคคลทุกคน จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดโทษกรณีพระภิกษุสงฆ์กระทำชำเราผู้อื่นเป็นการเฉพาะอีก (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ความผิดเกี่ยวกับศาสนา ตามประมวลกฎหมายอาญาผู้กระทำความผิดไม่จำกัดว่าเป็น “ผู้ใด” และกระทำความผิดต่อ “ศาสนาใด” เนื่องจากกฎหมายประสงค์จะคุ้มครองทุกศาสนาโดยเท่าเทียมกัน ตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติด้วยเหตุสถานะของบุคคล เนื่องจากเป็นการกำหนดความผิดเฉพาะพระภิกษุสงฆ์ในพระพุทธศาสนาเท่านั้น ซึ่งอาจขัดต่อหลักความเสมอภาคตามรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๒๗ และความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ มีบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายอาญาแล้ว เช่น มาตรา ๒๗๖ มาตรา ๒๗๗ มาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ (สำนักงานอัยการสูงสุด)

๒. สมควรกำหนดให้การเป็นธรรมาจารี ล่อไป หรือพาไปเพื่อการกระทำชำเรากับพระภิกษุ เป็นความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาหรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ประเทศไทยเป็นรัฐฆราวาส โดยแยกเรื่องทางโลกกับทางศาสนาออกจากกัน การบัญญัติสิ่ง

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	เกี่ยวข้องกับการผิดพระธรรมวินัยเป็นความผิดอาญา จะทำให้หลักการรัฐฆราวาสผิดแปลกไปอาจส่งผลให้ประเทศไทยมีความคล้ายหรือใกล้เคียงกับรัฐที่ปกครองโดยศาสนา (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา) ประมวลกฎหมายอาญามีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งมีสภาพบังคับกับบุคคลทุกคน จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดโทษกรณีพระภิกษุสงฆ์กระทำชำเราผู้อื่นเป็นการเฉพาะอีก (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) กรณีเพื่อสนองความใคร่ของผู้อื่นเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการอนาจารซึ่งชยาสหรือหญิงบัญญัติเป็นความผิดไว้แล้วในประมวลกฎหมายอาญามาตรา ๒๘๒ และมาตรา ๒๘๓ (สำนักงานศาลยุติธรรม)

๓. สมควรกำหนดบทบัญญัติที่เกี่ยวกับการกระทำชำเราของพระภิกษุสงฆ์ไว้ใน
ลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา หรือไม่

เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย
	ประเทศไทยเป็นรัฐฆราวาส โดยแยกเรื่องทางโลกกับทางศาสนาออกจากกัน การบัญญัติสิ่งที่เกี่ยวข้องกับการผิดพระธรรมวินัยเป็นความผิดอาญา จะทำให้หลักการรัฐฆราวาสผิดแปลกไปอาจส่งผลให้ประเทศไทยมีความคล้ายหรือใกล้เคียงกับรัฐที่ปกครองโดยศาสนา (ระบบเทคโนโลยีสารสนเทศของรัฐสภา) ประมวลกฎหมายอาญามีบทบัญญัติความผิดเกี่ยวกับเพศซึ่งมีสภาพบังคับกับบุคคลทุกคน จึงไม่มีความจำเป็นต้องกำหนดโทษกรณีพระภิกษุสงฆ์กระทำชำเราผู้อื่นเป็นการเฉพาะอีก (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ) ความผิดตามร่างพระราชบัญญัติเป็นความผิดเกี่ยวกับเพศกรณีการกระทำของพระภิกษุและผู้เกี่ยวข้อง จึงควรกำหนดไว้ในลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับเพศ (สำนักงานศาลยุติธรรม)

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม

๑. ลักษณะการกระทำของพระภิกษุสงฆ์ตามร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ นอกจากมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญาที่กำหนดบทบัญญัติอยู่แล้ว หากพระสงฆ์กระทำการดังกล่าวยังมีโทษตามพระวินัยต้องรับโทษปาราชิก (*สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*)

๒. การเพิ่มลักษณะความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้ไม่สอดคล้องกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย มาตรา ๗๗ ที่กำหนดให้รัฐพึงจัดให้มีกฎหมายเท่าที่จำเป็น (*สำนักงานตำรวจแห่งชาติ*) (*สำนักงานอัยการสูงสุด*)

๓. การปกป้องและคุ้มครองพระพุทธศาสนาอาจพิจารณากำหนดเงื่อนไขและกระบวนการในการพิจารณาอุปสมบทที่มีความเคร่งครัดมากยิ่งขึ้น กำชับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการดูแลพุทธศาสนาให้พระสงฆ์ถือปฏิบัติตามพระธรรมวินัยและศีลที่พึงรักษา และความผิดตามร่างพระราชบัญญัตินี้มีบัญญัติห้ามไว้แล้วในพระธรรมวินัย ซึ่งการฝ่าฝืนในลักษณะนี้ย่อมต้องอาบัติปาราชิกและขาดจากความเป็นพระสงฆ์ หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรเก็บประวัติการกระทำอาบัติปาราชิกเพื่อมิให้กลับมาอุปสมบทได้อีก (*สำนักงานอัยการสูงสุด*)

ส่วนที่ ๓ รายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

๑. ความเป็นมา สภาพปัญหา ความจำเป็นที่จะต้องตราพระราชบัญญัติ

เนื่องจากในปัจจุบันปัญหาการกระทำชำเราของพระภิกษุในพระพุทธศาสนามีปรากฏเพิ่มขึ้น ซึ่งการกระทำดังกล่าวเป็นการสร้างความเสียหายอย่างร้ายแรงแก่พระพุทธศาสนาอันเป็นศาสนาที่ประชาชนชาวไทยส่วนใหญ่นับถือมาช้านาน และส่งผลกระทบต่อความเลื่อมใสศรัทธาของประชาชน ซึ่งประมวลกฎหมายอาญาไม่ได้บัญญัติความผิดในกรณีที่พระภิกษุเสกเมถุน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

๒. ความสอดคล้องของร่างพระราชบัญญัติ

-

๓. ประโยชน์ที่ประชาชนและสังคมจะได้รับ

คุ้มครองพระพุทธศาสนามากขึ้นโดยมิให้บุคคลซึ่งเป็นพระภิกษุกระทำความผิดให้ศาสนาเกิดความมัวหมอง

๔. ความสัมพันธ์หรือความใกล้เคียงกับกฎหมายอื่น

ปัจจุบันความผิดเกี่ยวกับเพศโดยเฉพาะความผิดฐานกระทำชำเรา มีบทบัญญัติอยู่ในประมวลกฎหมายอาญา ลักษณะ ๙ ความผิดเกี่ยวกับเพศ ซึ่งบัญญัติว่า

“มาตรา ๒๗๗ ผู้ใดกระทำความผิดที่ระบุไว้ดังต่อไปนี้จะระวางโทษจำคุกตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่ง เป็นการกระทำแก่เด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยทำให้ผู้ถูกกระทำเข้าใจว่าผู้กระทำมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่สิบปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่สองแสนบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

ถ้าการกระทำความผิดตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสอง ได้กระทำโดยมีอาวุธปืนหรือวัตถุระเบิด หรือโดยใช้อาวุธ หรือโดยร่วมกระทำความผิดด้วยกันอันมีลักษณะเป็นการโทรมเด็กหญิงหรือกระทำกับ เด็กชายในลักษณะเดียวกัน ต้องระวางโทษจำคุกตลอดชีวิต

ความผิดตามที่บัญญัติไว้ในวรรคหนึ่ง ถ้าเป็นการกระทำโดยบุคคลอายุไม่เกินสิบแปดปี กระทำต่อเด็กซึ่งมีอายุกว่าสิบสามปีแต่ยังไม่เกินสิบห้าปี โดยเด็กนั้นยินยอม ศาลที่มีอำนาจพิจารณาคดี เยาวชนและครอบครัวจะพิจารณาให้มีการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแทนการลงโทษก็ได้ ในการพิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงอายุ ประวัติ ความ ประพฤติ สติปัญญา การศึกษาอบรม สุขภาพ ภาวะแห่งจิต นิสัย อาชีพ สิ่งแวดล้อมของผู้กระทำความผิดและ เด็กผู้ถูกระทำ ความสัมพันธ์ระหว่างผู้กระทำความผิดกับเด็กผู้ถูกระทำ หรือเหตุอื่นอันควรเพื่อประโยชน์ ของเด็กผู้ถูกระทำด้วย

ในกรณีที่ได้มีการดำเนินการคุ้มครองสวัสดิภาพของเด็กผู้ถูกระทำหรือผู้กระทำความผิดตาม กฎหมายว่าด้วยการคุ้มครองเด็กแล้ว ผู้กระทำความผิดไม่ต้องรับโทษ แต่ถ้าการคุ้มครองสวัสดิภาพดังกล่าว ไม่สำเร็จ ศาลจะลงโทษผู้กระทำความผิดน้อยกว่าที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นเพียงใดก็ได้ ในการ พิจารณาของศาล ให้คำนึงถึงเหตุตามวรรคห้าด้วย”

ในส่วนของร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้กำหนดลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา

ร่างมาตรา ๒๐๖/๑ พระภิกษุในพระพุทธศาสนารูปใดกระทำชำเราผู้อื่น หรือยินยอมให้ผู้อื่น กระทำชำเรา ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ และในกรณี ผู้กระทำชำเราพระภิกษุหรือยินยอมให้พระภิกษุกระทำชำเราต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่ เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ผู้ใดเป็นธุระจัดหา ล่อไป หรือพาไปเพื่อการกระทำชำเรากับพระภิกษุ แม้ผู้นั้นจะยินยอมก็ ตามต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสองหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

จากบทบัญญัติของประมวลกฎหมายอาญาที่บังคับใช้อยู่ในปัจจุบัน ในหมวดความผิด เกี่ยวกับเพศ จะมีลักษณะการกระทำความผิดเกี่ยวกับเพศ ๓ ลักษณะ คือ

๑. การข่มขืนกระทำชำเรา ตามมาตรา ๒๗๖

๒. การกระทำชำเราเด็ก มาตรา ๒๗๗

๓. การกระทำอนาจาร มาตรา ๒๗๘ การกระทำอนาจารเด็กอายุยังไม่เกิน ๑๕ ปี มาตรา ๒๗๙

กล่าวโดยเฉพาะในเรื่องความผิดเกี่ยวกับเพศที่เป็นการกระทำชำเรา ซึ่งตามประมวล กฎหมายอาญามาตรา ๑ (๑๘) ให้ความหมายของคำว่า “กระทำชำเรา หมายความว่า กระทำเพื่อสนองความ ไคร่ของผู้กระทำ โดยการใช้อวัยวะเพศของผู้กระทำล่วงล้ำอวัยวะเพศ ทวารหนัก หรือช่องปากของผู้อื่น”

อย่างไรก็ตามการกระทำชำเราจะเป็นความผิดได้นั้น จะต้องเป็นการกระทำต่อเด็กซึ่งมิได้เป็น ภริยาหรือสามีของตน ตามช่วงอายุดังนี้

๑. กระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปี

๒. กระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี

ดังนั้นในปัจจุบันหากพระภิกษุกระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี หรืออายุไม่เกินสิบสามปี ย่อมมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๗๗ หรือมาตรา ๒๗๘ อยู่แล้ว ซึ่งต้องระวางโทษจำคุก ตั้งแต่ห้าปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนบาทถึงสี่แสนบาท ถ้าการกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี ต้องระวางโทษจำคุกตั้งแต่เจ็ดปีถึงยี่สิบปี และปรับตั้งแต่หนึ่งแสนสี่หมื่นบาทถึงสี่แสนบาท หรือจำคุกตลอดชีวิต

แต่เมื่อพิจารณาตามร่างมาตรา ๒๐๖/๑ ที่ต้องการให้เป็นความผิดโดยเฉพาะกว่าบทบัญญัติทั่วไปซึ่งยึดถือจากสถานะของบุคคล คือ การเป็นพระภิกษุสงฆ์ โดยการกำหนดให้บุคคลใดที่กระทำชำเรากับพระภิกษุเป็นความผิด ซึ่งบุคคลที่เป็นพระภิกษุได้ต้องบรรลุนิติภาวะแล้ว หรือกำหนดให้พระภิกษุกระทำชำเราบุคคลอื่นไม่ว่าผู้ถูกระทำชำเรามีอายุเท่าใดเป็นความผิด ซึ่งในกรณีเช่นนี้รวมถึงเด็กด้วย แต่บทกำหนดโทษทางอาญาทั้งโทษจำคุกและโทษปรับ เบากว่าการกระทำชำเราเด็กตามมาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๒๗๘ ดังนั้นหากมีบทบัญญัติเช่นนี้แล้วมีกรณีพระภิกษุกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบห้าปีหรือกระทำชำเราเด็กอายุยังไม่เกินสิบสามปี จะเป็นความผิดตามบทบัญญัติในมาตราใดระหว่างบทบัญญัติที่คุ้มครองเด็กตามมาตรา ๒๗๗ และมาตรา ๒๗๘ หรือบทบัญญัติเฉพาะตามร่างมาตรา ๒๐๖/๑

ข้อควรพิจารณา

บทบัญญัติในลักษณะ ๔ ความผิดเกี่ยวกับศาสนา มุ่งคุ้มครองประโยชน์สาธารณะในแง่ของศาสนา โดยให้ความคุ้มครองความนับถือในศาสนวัตถุและศาสนสถาน ตลอดจนการประกอบพิธีต่าง ๆ ไม่ให้มีการดูหมิ่น ย่ำยี หรือก่อวินาศกรรมการประกอบพิธีกรรมนั้น ๆ หรือลดทอนความศรัทธาของบุคคลที่มีต่อศาสนาไปได้

ในการตรากฎหมายลักษณะอาญาได้บัญญัติคุ้มครองเฉพาะศาสนวัตถุ ศาสนสถาน และศาสนพิธีของทุกศาสนาไว้ในความผิด ๒ ฐาน คือ ความผิดฐานเหยียดหยามศาสนา และความผิดฐานก่อให้เกิดการวุ่นวายในที่ประชุมศาสนา ทั้งนี้ในชั้นการยกร่างกฎหมายลักษณะอาญา คณะกรรมการร่างได้เคยปรึกษาประเด็นเกี่ยวกับพระสงฆ์เสมอมาว่าควรมีความผิดและกำหนดโทษทางอาญาไว้ด้วยหรือไม่ เพราะในทางปฏิบัติขณะนั้น ศาลจะลงโทษจำคุกพระสงฆ์ไม่เกิน ๗ ปีและหญิงที่ร่วมเสพเมถุนกับพระสงฆ์ไม่เกิน ๓ ปี ซึ่งคณะกรรมการร่างเสนอว่าควรยกเลิกความผิดนี้ หรือไม่ก็กำหนดโทษให้น้อยลงเพราะการละเมิดหน้าที่ทางศาสนาไม่สมควรกำหนดให้เป็นความผิดอาญา อีกประการหนึ่งถ้าหากสยามจะขอยกเลิกสิทธิสภาพนอกอาณาเขตกับประเทศมหาอำนาจ บทบัญญัตินี้อาจถูกคัดค้านได้เพราะพระสงฆ์ที่ไม่ได้เป็นคนไทยอาจจะตกอยู่ในภาวะที่เลวร้ายกว่านักบวชในศาสนาอื่น ซึ่งจะขัดต่อหลักความเสมอภาค และไม่เป็นไปตามแนวทางของประมวลกฎหมายของอารยประเทศ

ต่อมาในการจัดทำประมวลกฎหมายอาญา ก็ยังคงเจตนารมณ์เช่นเดียวกับกฎหมายลักษณะอาญา แต่ได้เพิ่มความผิดฐานแต่งกายหรือใช้เครื่องหมายเลียนแบบพระหรือนักบวช โดยไม่ปรากฏเรื่องการเสพเมถุนของพระภิกษุเป็นความผิด

๕. ผลกระทบโดยรวมที่อาจเกิดขึ้นจากกฎหมาย

๑ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ

เชิงบวก -

เชิงลบ -

๒. ผลกระทบด้านสังคมและสิ่งแวดล้อม

เชิงบวก -

เชิงลบ -

๓. ผลกระทบอื่นที่สำคัญ

ผลกระทบด้านความเสมอภาคในทางกฎหมาย ตามมาตรา ๒๗ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การบัญญัติความผิดในทางอาญาจึงไม่ควรกำหนดผู้กระทำความผิดโดยเอาสภาพของบุคคล

นั้น เช่น เป็นฐานในการกำหนดความผิด หรือฐานในการเพิ่มโทษ และจะมีผลกระทบต่อการปรับใช้กฎหมาย หากมีกรณีพระภิกษุสงฆ์ กระทำชำเราเด็กอายุไม่เกินสิบห้าปี หรืออายุไม่เกินสิบสามปี

๖. การกำหนดให้มีระบบอนุญาต อนุมัติหรือการใช้ดุลพินิจของเจ้าหน้าที่

☐ มี

☒ ไม่มี

๗. การกำหนดให้มีระบบคณะกรรมการ

☐ มี

☒ ไม่มี

๘. บทกำหนดโทษ

☐ ไม่มี

☒ โทษทางอาญา

☐ โทษทางปกครอง

☐ โทษปรับเป็นพินัย

☐ โทษอุกฤษณ์

เนื่องจากการกำหนดฐานความผิดและบทกำหนดโทษ

ส่วนที่ ๔ การเปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นจากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง ได้เปิดเผยรายงานผลการรับฟังความคิดเห็นและรายงานผลการวิเคราะห์ผลกระทบอันเกิดจากร่างพระราชบัญญัติ ทางเว็บไซต์รัฐสภา www.parliament.go.th แล้วตั้งแต่วันที่ ๒๑ พฤศจิกายน ๒๕๖๕

คณะกรรมการรับฟังความคิดเห็นและวิเคราะห์ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้น
จากร่างกฎหมายที่เสนอโดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือผู้มีสิทธิเลือกตั้ง
สำนักงานเลขาธิการสภาผู้แทนราษฎร